

4/19/17

« Συναρτήσεις » Διαφοροσιμότητα συναρτήσεων
 $f: U \rightarrow \mathbb{R}, U \subset \mathbb{R}^n$, ανοιχτό $\bar{x} \in U$.

Μερίμως διαφοροσιμη $\exists \frac{df}{dx_i}(\bar{x}) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(\bar{x} + h e_i) - f(\bar{x})}{h} \in \mathbb{R}$

Διαφοροσιμη:

$\exists \nabla f(\bar{x}) \in \mathbb{R}^n$ και
 $\lim_{\vec{u} \rightarrow \vec{0}} \frac{f(\bar{x} + \vec{u}) - f(\bar{x}) - \nabla f(\bar{x}) \cdot \vec{u}}{\|\vec{u}\|} = 0$

$\Rightarrow \nabla f(\bar{x}) = Df(\bar{x})$, παράγωγος της f στο \bar{x} .

Μερίμως παράγωγος ως προς x_i στο \bar{x}

$\Rightarrow \text{grad } f(\bar{x}) (= \nabla f(\bar{x})) = \left(\frac{df}{dx_1}(\bar{x}), \dots, \frac{df}{dx_n}(\bar{x}) \right)$

κλίση της f στο \bar{x}

(Διαφοροσιμότητα κατά κατεύθυνση)

Παράγωγος κατά κατεύθυνση.

$\vec{v} \in \mathbb{R}^n, \|\vec{v}\|=1$, κλίση f στο \bar{x} $\frac{df}{d\vec{v}}(\bar{x}) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(\bar{x} + h\vec{v}) - f(\bar{x})}{h}$

$= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(\bar{x} + h\vec{v}) - f(\bar{x})}{h}$

Άσκηση: Έστω $M := \{ (x, x) \in \mathbb{R}^2 : x \neq 0 \}$

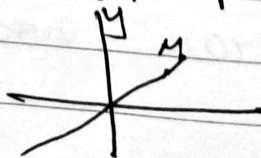
από M από $f(x, y)$ κατά ox_1

$\frac{\partial f}{\partial x_1} = \frac{\partial}{\partial x} (e^x - 1) = e^x$
 $\frac{\partial f}{\partial x_2} = \frac{\partial}{\partial y} (e^x - 1) = 0$
 $\Rightarrow \nabla f(x, y) = (e^x, 0)$ για $(x, y) \in M$

και $f(x, y) = \begin{cases} e^x - 1, & (x, y) \in M \\ 0, & (x, y) \notin M \end{cases}$

όπου $f: (\mathbb{R}^2 \rightarrow \mathbb{R})$.

Δ.0 α) Η f είναι μερίμως διαφοροσιμη αν-μ $(x, y) \notin M$ (συναρτησιμότητα f στο M είναι το SOS $\pi.0$)

Το σύνολο $A = \{ (x, x) \in \mathbb{R}^2 : x \in \mathbb{R} \} = M \cup \{ (0, 0) \}$ είναι κλειστό \Rightarrow

Άρα για $\bar{v} = \pm \frac{1}{\sqrt{2}} (1, 1)$. έχουμε

~~$$\frac{df}{d\bar{v}}(0,0) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f\left(\pm \frac{1}{\sqrt{2}} h\right) - f(0,0)}{h}$$~~

$$\begin{aligned} \|\bar{v}\| &= 1 \quad x=y \\ x^2 + y^2 &= 2v_1^2 \\ \text{dρα } u_1 &= v_2 \end{aligned}$$

$$\frac{df}{d\bar{v}}(0,0) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f\left(\pm \frac{1}{\sqrt{2}} h\right) - f(0,0)}{h} =$$

$$= \lim_{h \rightarrow 0} \frac{e^{\pm \frac{1}{\sqrt{2}} h} - 1}{h} = \pm \frac{1}{\sqrt{2}} \lim_{h \rightarrow 0} \frac{e^{\pm \frac{1}{\sqrt{2}} h} - 1}{\pm \frac{1}{\sqrt{2}} h}$$

$$= \pm \frac{1}{\sqrt{2}} \lim_{a \rightarrow 0} \frac{e^a - 1}{a} = \pm \frac{1}{\sqrt{2}}$$

Διαπίστωση: $\nexists \frac{df}{d\bar{v}}(0,0) \quad \exists \forall \bar{v} \in \mathbb{R}^2, \|\bar{v}\|=1,$

για $\bar{v} = \pm \frac{1}{\sqrt{2}} (1, 1)$ έχουμε $\frac{df}{d\bar{v}}(0,0) \neq 0$

δ) Δ.Ο
 $\exists \bar{v} \in \mathbb{R}^2, \|\bar{v}\|=1$. με $\frac{df}{d\bar{v}}(0,0) \neq \underbrace{\nabla f(0,0)}_{(0,0)} \cdot \bar{v} = 0$

π.χ για $\bar{v} = \frac{1}{\sqrt{2}} (1, 1)$

Παρατήρηση: Είχαμε αποδείξει ότι
 αν $f: U \rightarrow \mathbb{R}$ διαφορίσιμη στο \bar{x}_0
 τότε $\frac{df}{d\bar{v}}(\bar{x}_0) = \nabla f(\bar{x}_0) \cdot \bar{v} = \nabla f(\bar{x}_0)$

$\forall \bar{v} \in \mathbb{R}^n$ με $\|\bar{v}\|=1$
 άρα η f της άσκησης δεν είναι διαφορ. στο $(0,0)$.

παράδειγμα που \exists δες οι $\frac{df}{dv} \neq \bar{v}$

δ) είναι η $f(x,y) = \begin{cases} e^x - 2, & (x,y) \in U = \{(x,x) \in \mathbb{R}^2, x \neq 0\} \\ 0, & \text{αλλιώς} \end{cases}$

συνεχής στο $(0,0)$,
(δεν ισχύει) $\lim_{(x,y) \rightarrow (0,0)} f(x,y) = f(0,0) = 0$

$\Leftrightarrow \forall (x_v, y_v) \rightarrow (0,0)$ τότε $0 \leq |f(x_v, y_v)| \rightarrow 0$
 $\Leftrightarrow x_v \rightarrow 0$
 $\wedge y_v \rightarrow 0$
 $= \begin{cases} e^{x_v} - 2, & (x_v, y_v) \in U \\ 0 \end{cases}$

$\leq |e^{x_v} - 2| \rightarrow 0$
($x \rightarrow e^x$ σ.Ι.Σ.).

Καμπύλες στο \mathbb{R}^m

α) Υποσύνολο του \mathbb{R}^m (μιας «ειδικής μορφής»)

β) Μια απεικόνιση $f: [a,b] \rightarrow \mathbb{R}^m$

$t \rightarrow f(t) \in \mathbb{R}^m$

η οποία είναι σ.Ι.Σ., λέγεται (παραμετρική) καμπύλη

δεν είναι μια συνάρτηση, και η εικόνα της

$f([a,b]) \subset \mathbb{R}^m$ καμπύλη του \mathbb{R}^m

Επίσης το $t \in [a,b]$ ονομάζεται παράμετρος της καμπύλης.

Επίσης, έστω $C \subset \mathbb{R}^m$, αν $\exists f: [a,b] \rightarrow \mathbb{R}^m$

σ.Ι.Σ. $\epsilon \omega$ $f([a,b]) = C$ τότε λέμε ότι

η f παραμετρικοποιεί την C